

[Erik Hansen.]

en ændring i automatikken og en indførelse af ensartede portioner. Går man dette materiale igennem, må man sige, at der er intet, overhovedet intet, der tyder på, at de lande, som har den procentvise regulering og den automatiske regulering, har større lønstigninger, mere inflation end de andre lande; jeg skal bare nævne lande som Belgien og Luxembourg.

Vi kan godt give os til at diskutere, om princippet med den procentvise regulering bør fastholdes, bl. a. — og det tror jeg, man reelt skal tage med — fordi det er svært at forklare folk og måske også af politiske grunde. De taler, der har været holdt på denne talerstol indtil nu, synes jeg i og for sig er tydelige eksempler på, at der også kan være politiske hensyn at tage. Denne sag er for nogle svær at fatte.

Det er da interessant at læse lidt tilbage. Jeg står her med oktobernummeret af Fællesrådets blad og i en liden artikel — jeg formoder, den er skrevet af Fællesrådets direktør, det bærer den præg af — tager man op, at der selvfølgelig da er problemer, som man kan drøfte, en ting som den gammelkendte jordskælvsklausul kan man vel også tage op til drøftelse. Automatikken som sådan kan man godt diskutere, siger denne leder, som jeg lægger megen vægt på, og som jeg synes rører ved nogle problemer, der er værd på et senere tidspunkt yderligere at drøfte.

Jeg lagde mærke til, at hr. Otto Mørch sluttede sin tale, hvori han gik meget stærkt ind for den procentvise regulering, med til slut at sige, at i øvrigt var socialdemokratiet — det fremgik også af deres helhedsløsning — tilhænger, jeg ved ikke, om det var af en yderligere udbredelse eller bare af de faste dyrtidsportioner. Jeg vil sige på nuværende tidspunkt: lad os nu se, hvad der sker, hvad ministeren får ud af fornuftige drøftelser med organisationerne, og lad os så se, om ikke de selv finder ud af noget, der er så fornuftigt, at vi andre måske er i stand til at

forklare folk, hvordan disse ting hænger sammen.

Jeg kan ikke give særlig megen hjælp eller støtte til det foreliggende forslag, som jeg finder helt overflødigt på nuværende tidspunkt.

Palle Simonsen (KF):

Jeg skal som andre ordførere starte med at give udtryk for en beklagelse af, at man hermed ligesom lægger op til et indgreb i overenskomstforhandlingerne. Jeg synes, finansministeren meget klart har præciseret, at det er regeringens ansvar at føre disse forhandlinger med organisationerne, og at det er lige så klart, at de offentligt ansattes organisationer selvfølgelig må have chancen for at forhandle sig frem til en rimelig overenskomst for deres fremtidige løn- og arbejdsvilkår. Der ville jo, som det også er blevet nævnt, være tale om at udstede en blankoveksel, hvis folketinget gennemførte det forslag, som fremskridtspartiet har lagt frem.

Så er der i øvrigt af tidligere ordførere sagt meget både for og imod selve princippet omkring de offentligt ansattes procentvise dyrtidsregulering, og jeg må egentlig, som også hr. Erik Hansen var inde på, sige til hr. Otto Mørch, at indtil vi kom til afslutningen på talen, var jeg sådan set lige ved at tro, at jeg måske kunne have brugt hr. Otto Mørchs manuskript i denne debat, for den gik på nogle meget fornuftige argumenter for den procentvise dyrtidsregulering. Men det, der overraskede mig, og som jeg i hvert fald ikke kan acceptere, var hr. Otto Mørchs afslutning, at til trods for den gode argumentation, så mener socialdemokratiet alligevel, at man skal have ensartede dyrtidsportioner, og så er der sådan set ikke så meget idé i de smukke tanker.

Må jeg sige til hr. Bay, at man var næsten ved at få tårer i øjnene, da man hørte eksemplet med kollegaen i Esbjerg. Jeg synes faktisk, hvis jeg skal være ærlig, at den argumentation overspiller debatten omkring